

[Valdemar Sørensen.]

ikke, at man, som det ærede Medlem Hr. Hjermind gjorde, uden videre kan sidestille Forslagets Hensigter med Meningen med den Lovgivning, vi hidtil har behandlet og herefter skal behandle af strafferetlig Natur, idet det her kan dreje sig og i stor Udstrækning drejer sig om ganske legitime Interesser for danske Selskaber og forretningsdrivende. Jeg gaar derfor ud fra, at man ved Administrationen af den Lov, der skal komme ud af Forslaget, vil have dette for Øje. Det er en bekendt Ting, at der har været en meget livlig Forbindelse, til Tider mere end ellers, mellem dansk og tysk Økonomi, og det skulde nødvendig være saadan, at man ved en formaalistjendig Udrensning ogsaa kom til uden for Formaalet at ramme danske legitime Interesser.

Det er naturligvis rigtigt, at man kan skride til Likvidation af saadanne Selskaber, som med overvejende tysk Kapital hidtil har haft en til Tider ret dominerende Stilling paa vort Marked, men jeg gør dog opmærksom paa, at selv her er der et Hensyn at tage, idet det nødvendig skulde gaa saadan, at man uden videre likviderede den Slags Selskaber og derved skabte et Monopol for et andet Selskab med fremmed Kapital fra andre Lande. Det Forhold kan nemlig meget let i bestemte Tilfælde, jeg tænker paa, komme til at foreligge.

Endelig er der et andet Forhold; man ved jo ikke, inden Krigen er endt, hvorledes det overhovedet stiller sig med den japanske Kapital; den er sikkert ikke stor her i Landet, men til Gengæld er det ikke udelukket, at danske Firmaer kan have Pengeinteresser placeret derovre, og at et vist Hensyn til de Forhold vil blive nødvendigt, naar man skal bruge denne Lovgivning i Praksis. Det kommer naturligvis an paa Forholdenes Udvikling, og som de ligger i Dag, kan man ikke se bort fra den Mulighed.

Jeg gaar ud fra, at Ordene i § 2 om, at de tyske eller japanske Interesser i et Selskab skal være af et saadant Omfang, at Selskabet ikke bør kunne fortsætte sin Virksomhed paa det hidtidige Grundlag, ikke alene refererer sig til Størrelsen af den Kapital, der er Tale om, men ogsaa refererer sig til de Rettigheder, der er forbundet med den Kapital, og det er jo netop mange Gange Tilfældet, at en Kapitalanbringelse af den Slags giver Ejerne visse haandgribelige Rettigheder over for det danske Selskab, som naturligvis maa være det, man først og fremmest vil have for Øje, naar det gælder om at komme den fremmede Indflydelse til Livs.

Saa er der i § 4 Spørgsmaalet om Overregistrators Bemyndigelse til at suspendere et Selskabs Vedtægter under Administrationen og til at fastsætte nærmere Regler for Administrationens Foretagelse. Det forekommer mig at være lidt vidtgaende; det burde dog være tilstrækkeligt, hvis der kunde fastsættes de Regler, som var nødvendige for denne Administration. Det forekommer mig et lovlig vidt Skridt, at man vil suspendere Selskabets Vedtægter i deres fulde Udstrækning for at naa til det Resultat, man tilsigter. Der er jo mange andre Forhold i et Selskabs Tilværelse end dem, der refererer sig til Anbringelse af udenlandsk Kapital, som finder Udtryk i Vedtægterne, og jeg ser ikke, hvorfor det er nødvendigt at gaa længere end tilstrækkeligt for at opnaa en Sigtning.

Jeg har de samme Betænkeligheder som det ærede Medlem Hr. Kjærboel med Hensyn til Overregistrators Beføjelse. Jeg skal nævne et bestemt Punkt. Der staar i § 2, at Besværinger over Overregistrators Afgørelser kan indgives til Behandling ved et nedsat Nævn. Det kan ingen have noget at indvende imod, for saa vidt dette Nævn, som det ærede Medlem Hr. Kjærboel pegede paa, faar en noget fyldigere Repræsentation, end Tilfældet er efter Forslaget. Men der staar ikke noget i Forslaget om, hvad der skal ske, hvis Overregistrator ikke faar fat i et Selskab. Hvis Anmeldelse ikke kommer og Overregistrator ikke ved eget Initiativ finder Selskabet, hvad skal der saa ske? Er det ikke nødvendigt at udvide den foreslaede Anmeldelsespligt til ogsaa at omfatte andre Faktorer end Selskaberne selv? Det forekommer mig, at der her er et Hul i Forslaget, som man gør vel i at dvæle et Øjeblik ved under den forestaaende Udvalgsbehandling.

I den højtærede Handelsministers Forelæggelsestale blev Opmærksomheden henledt paa det i disse Dage af Handelsministeriet udsendte Cirkulære, hvorefter Dispositioner over her i Landet værende tysk og japansk Ejendom skal anmeldes. Det drejer sig altsaa om al Ejendom i privat Eje og under andre Former end Selskabsvirksomhed, fast Ejendom og andet. Det er klart, at paa dette Omraade vil de Beløb, der er Tale om, uden Tvivl være langt større end det, der er investeret i Selskaberne, og jeg gaar derfor ud fra, at man i den handelsministerielle Bekendtgørelse, som jeg beklager vi ikke har haft til Raadighed under Behandlingen her, har taget nogle af de af mig paapegede Hensyn til den legitime danske Forretningsvirksomhed og legitim dansk Ejen-